

Ministeren

Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge-, Integrations-
og Boligministeriet

Johanne Schmidt-Nielsen (EL) har den 25. september 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 118 (alm. del) til udlændinge-, integrations- og boligministeren, som hermed besvares.

23. oktober 2015

Spørgsmål 118:

Ministeren bedes kommentere følgende formulering på side 12 i UUI alm. del bilag 34: "Udlændingenævnet finder således, at der ikke kan udledes en ret for et barn, der er opvokset i ét land, til at kunne forblive i opholdslandet, uanset at barnets forældre ikke ønsker at rejse til et andet land, jf. barnets tarv. På tilsvarende vis finder Udlændingenævnet, at en stat, som er midlertidigt opholdsland for et barn og dets forældre, ikke er forpligtet til at meddele opholdstilladelse, når ingen i familien har haft opholdstilladelse eller berettiget forventning herom, og når forældrene selv modvirker familiens udrejse af Danmark og dermed etablering i et land."

Udlændinge-, Integrations- og
Boligministeriet

Slotsholmsgade 10
Post 1216 København K
Tel. 7226 8400
Mail uibm@uibm.dk
Web www.uibm.dk

CVR-nr. 36977191

Sagsnr. 2015 - 255

Ministeren bedes oplyse, om retstilstanden i Danmark er sådan, at barnets tarv i intet tilfælde uanset barnets fødsel og meget langvarige ophold i Danmark kan føre til en opholdstilladelse, og om dette indebærer, at et barn, der opholder sig i Danmark fra sin fødsel og frem til sin 18 års fødselsdag, ikke på noget tidspunkt i løbet af dette tidsrum på 18 år opnår en selvstændig ret til opholdstilladelse ud fra hensynet til barnets tarv og Danmarks konventionsmæssige forpligtelser.

Samtidig bedes ministeren i givet fald redegøre for, om en sådan retstilstand og praksis er fuldt overensstemmende med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og FN's børnekonvention, og om der er afgørelser fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, der støtter en sådan en praksis.

Svar:

Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Udlændingenævnet, der har oplyst følgende:

"Udlændingenævnet kan overordnet oplyse, at Udlændingenævnet ikke nærmere kommenterer konkrete personsager.

Udlændingenævnet kan oplyse, at hensynet til Danmarks internationale forpligtelser, herunder blandt andet Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og FN's børnekonvention, inddrages løbende i Udlændingenævnets sagsbehandling."

Udlændingenævnets afgørelse vedlægges som fortroligt bilag til denne besvarelse, og der henvises i det hele til nævnets redegørelse for spørgsmålet om, hvilken retsstilling et barn

ifølge dansk praksis har efter Danmarks internationale forpligtelser i de tilfælde, hvor et barns forældre ikke ønsker at udrejse af Danmark.

Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet har forstået den anden del af spørgsmålet således, at det generelt spørges til, om der er tilfælde, hvor et barn – under hensyn til Danmarks internationale forpligtelser – kan meddeles opholdstilladelse i Danmark på baggrund af længden af barnets ophold i Danmark.

Hensynet til længden af barnets ophold i Danmark kan indgå i vurderingen af, om der skal meddeles opholdstilladelse på baggrund af internationale forpligtelser, i en række forskellige sagstyper. Ministeriet kan i den forbindelse generelt oplyse følgende:

Det følger af udlændingelovens § 9 c, stk. 1, 1. pkt., at der efter ansøgning kan gives opholdstilladelse til en udlænding, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed og, hvis udlændingen er under 18 år, hensynet til barnets tarv, taler derfor.

Der kan efter praksis foreligge de fornødne ganske særlige grunde i tilfælde, hvor ansøgeren ikke har mulighed for at opnå en opholdstilladelse efter udlændingelovens almindelige regler, men hvor det som følge af Danmarks internationale forpligtelser – herunder navnlig Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK) – er nødvendigt at give en opholdstilladelse.

Det bemærkes i den forbindelse, at enhver har ret til respekt for sit privatliv og familieliv efter EMRK artikel 8.

Retten til et familieliv omfatter efter Menneskerettighedsdomstolens praksis retten til at opretholde et eksisterende familieliv, f.eks. ved at staten undlader at udvise et familiemedlem, samt i visse situationer statens positive forpligtelse til at tilvejebringe de nødvendige forudsætninger for at udøve et familieliv, f.eks. ved at staten giver et familiemedlem opholdstilladelse.

Det kan udledes af Menneskerettighedsdomstolens praksis, at bestemmelsen ikke indebærer en generel og ubetinget ret til familiesammenføring, da familier ikke efter EMRK artikel 8 har en umiddelbar ret til at vælge det land, hvori de vil udøve deres familieliv. Der skal i hver enkelt sag, hvor en udlænding søger om familiesammenføring med en herboende person, foretages en konkret vurdering af, hvorvidt det på baggrund af sagens omstændigheder er proportionalt – bl.a. ud fra Danmarks interesse i at kontrollere indvandringen – at meddele afslag på opholdstilladelse.

Retten til et familieliv er suppleret af retten til et privatliv, idet retten til et privatliv efter Menneskerettighedsdomstolens praksis også omfatter retten til at etablere og udvikle bånd til andre mennesker og verden. Dermed bliver en udlændings samlede bånd til det danske samfund omfattet af beskyttelsen.

Praksis for meddelelse af opholdstilladelse af ganske særlige grunde efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, er beskrevet i det daværende Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integrations notat af 23. juni 2008, som er offentliggjort på www.nyidanmark.dk.

Det fremgår bl.a. af notatet, at der kan gives opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, under henvisning til længden og karakteren af ansøgerens ophold i Danmark. I notatet fremgår således følgende (side 5):

”Der lægges ved vurderingen heraf vægt på længden af ansøgers ophold, herunder om opholdet har været på baggrund af et egentligt opholdsgrundlag, processuelt ophold eller ulovligt ophold. Det bemærkes i den forbindelse, at et langvarigt ulovligt ophold ikke i sig selv kan føre til opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1.

Der lægges desuden vægt på, om længden af opholdet skyldes ansøgers egne forhold, herunder eventuel manglende medvirken til sagens oplysning af ansøgerens sag eller manglende medvirken til udrejse.

Der lægges endvidere vægt på, om ansøgeren under opholdet har opnået en særlig tilknytning til Danmark, og om ansøgeren omvendt har en mere begrænset tilknytning til hjemlandet. Ved denne vurdering lægges bl.a. vægt på, om ansøgeren var mindreårig ved indrejsen, om ansøgeren har et socialt eller familiært netværk i hjemlandet og i Danmark, samt om ansøgeren har gået i skole, taget uddannelse eller arbejdet i Danmark.”

Der skal således i alle sager, hvor et barn søger om opholdstilladelse i Danmark, foretages en konkret vurdering af, hvorvidt det på baggrund af sagens omstændigheder er proportionalt at meddele afslag på opholdstilladelse, og i den vurdering indgår bl.a. hensynet til barnets tarv. Afhængigt af den konkrete sags omstændigheder kan et barn opnå en selvstændig ret til ophold i Danmark på baggrund af længden og karakteren af barnets ophold i Danmark og hensynet til Danmarks internationale forpligtelser.

Jeg vil i den anledning gerne tilføje, at det principielt er min holdning, at personer, der ikke har ret til at opholde sig i Danmark, skal udrejse af landet.

Inger Støjberg

/

Jesper Gori